

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds). Den ærede Ordfører for Reformpartiet fandt Anledning til at sige, at under Omtalen af den tidligere behandlede Sag om Ansættelsen af en Overinspektør for Børnehjem og Opdragelsesanstalter havde jeg gjort Forsøg paa at tilsnige mig eller mit Parti Æren for, at der nu blev stillet Forslag om yderligere Tilskud til disse Anstalter, og, sagde den ærede Ordfører, naar jeg saa gerne vilde have Æren derfor, maatte jeg ogsaa gerne beholde den. Det forekommer mig, at det er at stille Forholdet komplet paa Hovedet. Det, der er sket, er, at Ordføreren for Reformpartiet, det ærede Medlem for Kellerrup (Jensen-Knudstrup), har staaet her og talt om, hvilken varm, ja brændende Interesse Venstrereformpartiet nærrede for Børnesagen, og hvorledes man vilde være med til at yde rigelige og rundelige Midler, for at denne Sag kunde komme i ret og god Gænge. Saa var der al Anledning for mig til at sige: Hvordan ser det ud med denne varme Interesse hos et Parti, der har været ved Styret i en 6—7 Aar? Hvordan er den Interesse omsat i Gerning? Og jeg viste da, at der til de 49 Børnehjem og Opdragelsesanstalter ydedes et Statstilskud paa 47,000 Kr., at disse Børnehjem og Opdragelsesanstalter Aar for Aar fortælle, at de mangle Penge, men at der endnu ikke fra dette Partis Side er sket det allerringeste positive. Jeg sagde, at der var ikke fra Regeringspartiets Side gjort det allerringeste for at forhøje disse Bevillinger, og saa var det, Socialdemokratiet rejste Kravet om yderligere Tilskud. Det maa den ærede Ordfører sikkert erkende er rigtigt, og naar det er saadan, saa forstaar jeg, han siger, at vi maa beholde Æren. Men det maa erindres, at det var det ærede Medlem for Kellerrup, som ved at fortælle om Venstres varme Interesse og om, hvor store Bidrag der blev ydet, foranledigede mig til at komme med mine Udtalelser.

Den ærede Ordfører siger, at man var nødt til at vente med at yde større Tilskud til Børnehjem og Opdragelsesanstalter, for at disse Tilskud ikke skulde komme Kommunerne til gode, men det forekommer mig, at af den Grund behøvede man slet ikke at vente, idet man ganske simpelt kunde sige: Dette Tilskud ydes mod, at Børnehjemmene og Opdragelsesanstalterne ikke nedsætte den nuværende Betaling. Derved vilde man have sikret sig, at det ikke kom Kommunerne til gode, og det kunde man gøre, uden at man behøvede

at anstille særlige Undersøgelser. Men hvad man vilde fra Regeringspartiets Side, var at kræve større Tilskud fra Kommunen, saaledes at Staten kunde slippe saa billigt som muligt. Jeg mener, at Kommunerne have allerede store Udgifter nok i Forvejen, saa der er ingen Grund til at forlange, at Kommunerne ogsaa her skulle yde et yderligere Tilskud ligesom ved Lærerlønningerne og paa andre Omraader. Det, som er sket fra Regeringspartiets Side, er i Virkeligheden et Forsøg paa at slippe saa billigt som muligt fra Tilskuddet fra Statens Side, medens jeg mener, at Tilskuddet skulde være rigeligt og rundeligt, og at det burde være Staten, som tog Hovedparten af Udgifterne ved vore forsømte og hjemløse Børns Opdragelse, i Stedet for at det nu er det private Initiativ og Kommunerne, der maa bære Hovedparten. Jeg har derfor ikke søgt at tiltage mig eller mit Parti Æren, jeg har kun sagt, hvad der er passeret. Hvis det er at tage Æren derfor, naar jeg ligefrem fortæller, hvad vi have gjort i den Sag, bliver den ærede Ordfører nødt til at lade vort Parti beholde den Ære.

Dinesen: Det vil erindres, at jeg ved Finanslovens 1ste Behandling fremsatte nogle Udtalelser om Spørgsmaalet: Husholdningsskoler, og jeg ønsker nu at komme tilbage dertil. Jeg udtalte den Gang, at jeg ikke skønnede rettere, end at den Fordeling, som foreslaas fra Kultusministeriets Side, ikke er ganske retfærdig for de enkelte Skolers Vedkommende. Jeg tror, dette er blevet erkendt saavel af Udvalget som af den højtærede Minister. Efter de Udtalelser, som faldt fra den ærede Ordfører og den højtærede Minister, kan jeg fatte mig ganske kort. Jeg mener, at den foreslaaede Fordeling bør være anderledes, men jeg har det Haab, at Udvalget i Forening med Ministeren vil tage Sagen op, saaledes at der kan komme til at foreligge Ændringsforslag til 3die Behandling.

Naar Talen har været om den antagne Konsulent, og naar navnlig den højtærede Minister nu udtalte sig om dennes Virksomhed og tilsidst udtalte, at der ikke i Henvendelsen fra Bestyrelsen for Husholdningsskolernes Forening til Ministeren, laa noget til Grund for deres Beklagelse over den paatænkte Oprettelse af en Statsanstalt til Uddannelse af Husholdningslærere osv., maa jeg dog sige, at jeg dog maa tro, der har ligget noget til Grund. Jeg tør antage, at der endogsaa fra Konsulentens Side har foreligget skriftlige Ud-